

RAADGEVENDE COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 85 / 011 van 6 februari 1985

O. ref. : 10527 / L / A / 10

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit waarbij de directeur van de dienst "Kijk- en Luistergeld" gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

De Raadgevende Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 8;

Gelet op het verzoek van 19 december 1984 van de Staatssecretaris voor Posterijen, Telegrafie en Telefonie betreffende een ontwerp van koninklijk besluit waarbij de directeur van de dienst "Kijk- en Luistergeld" gemachtigd wordt het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken;

Heeft op 6 februari 1985 het volgende advies verleend :

Uit de inlichtingen die door de Commissie bij de gemachtigde ambtenaren zijn ingewonnen blijkt dat er reeds verscheidene jaren een samenwerking bestaat tussen het Rijksregister en de Dienst "Kijk- en Luistergeld"; daarbij zijn echter alleen de aangesloten gemeenten betrokken, die aan het Rijksregister toestemming hebben gegeven voor de toezending van inlichtingen aan voornoemde dienst. In het kader van deze samenwerking kwam de dienst "Kijk- en Luistergeld" ertoe het identificatienummer van het Rijksregister als identificatiemiddel te gebruiken voor een gedeelte van haar bestanden en wel voor louter interne doeleinden.

De Commissie heeft geen principiële bezwaar ten aanzien van het veralgemeend gebruik van dit nummer als identificatienummer in de bestanden van de betrokken dienst, voor zover blijkt dat de persoonlijke levenssfeer er niet door bedreigd wordt.

De Commissie is erover verwonderd dat in het haar voorgelegde ontwerp de machtiging om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken uitsluitend wordt verleend aan de directeur van de dienst "Kijk- en Luistergeld", en dus niet aan enige andere ambtenaar van die dienst. Blijkens de uitleg die aan de Commissie is verstrekt, vloeit zulks voort uit het streven naar een parallelisme tussen onderhavig ontwerp van koninklijk besluit en het koninklijk besluit van 17 december 1984 waarbij aan de directeur van de dienst "Kijk- en Luistergeld" toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, met dien verstande dat bij de wet alleen de vorengenoemde ambtenaar gemachtigd is kennis te nemen van die gegevens. De Commissie is van oordeel dat, hoewel overeenkomstig artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 de toegang tot het Rijksregister enkel wordt verleend aan overheden en instellingen die krachtens een wet of een decreet bevoegd zijn de bedoelde informatie te kennen, het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister (artikel 8 van dezelfde wet) niet aan hetzelfde vereiste is onderworpen onder het voorbehoud dat aan de machtiging tot gebruik van het nummer hetzelfde doel ten grondslag ligt als aan het recht van toegang tot het Rijksregister dat is toegekend aan de directeur van de dienst "Kijk- en Luistergeld". Aangezien het niet voor mogelijk wordt gehouden dat alleen voornoemde ambtenaar het nummer zou gebruiken, acht de Commissie het bijgevolg wenselijk dat in het besluit zelf wordt voorzien in de aanwijzing van de andere ambtenaren van de dienst, die eveneens zullen gemachtigd zijn om het te gebruiken.

De Commissie wenst dat in artikel 2, eerste lid, dat het "interne" gebruik van het identificatienummer regelt, nader wordt bepaald dat het nummer uitsluitend als identificatiemiddel mag worden gebruikt.

Inzake artikel 2, tweede lid, betreffende het "externe" gebruik ervan heeft de Commissie haar twijfels omtrent de woorden "gebruik" en "verspreid". De term "verspreiding" duidt slechts op een mogelijke wijze van gebruik, zodat de vraag kan rijzen wat de bedoeling is van dat onderscheid. Ten einde iedere dubbelzinnigheid te vermijden is het naar het oordeel van de Commissie verkieslijk de woorden "eveneens worden gebruikt en verspreid" te vervangen door "eveneens uitsluitend als identificatiemiddel worden gebruikt".

Volgens het ontwerp van besluit dat aan de Commissie is voorgelegd wordt de dienst "Kijk- en Luistergeld" gemachtigd het identificatienummer van het Rijksregister in zijn externe betrekkingen te gebruiken in een zeer algemene context. Vooreerst stelt de Commissie vast dat de notarissen en de gerechtsdeurwaarders niet bedoeld zijn bij artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983. Bovendien is uit beraadslagingen met de gemachtigde ambtenaren gebleken dat een zo ruime machtiging onnodig is en dat het beslist mogelijk is in het besluit de categorieën van derden op te sommen met wie het identificatienummer van het Rijksregister mag worden gebruikt. Benevens de houder van bedoeld nummer betreft het de gemeentebesturen met inbegrip van de gemeentepolitie enerzijds en de leden van het openbaar ministerie anderzijds. Deze oplossing geniet de voorkeur bij de Commissie die eraan herinnert dat het gebruik van het identificatienummer in de betrekkingen met de betrokken openbare overheden en instellingen slechts mogelijk is wanneer ook zij machtiging daartoe hebben gekregen op grond van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

De machtiging tot gebruik van het identificatienummer mag evenwel niet tot gevolg hebben dat het nummer vermeld wordt op enig stuk dat ter kennis kan worden gebracht van een derde die daartoe krachtens artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 niet is gemachtigd (bijvoorbeeld een overschrijving via gelijk welke financiële instelling, een verklaring van aankoop, enz.).

Volgens de Commissie behoeft dat beginsel enige toelichting :

- Het spreekt vanzelf dat de natuurlijke personen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de wet van 8 augustus 1983 (art. 2, tweede lid, 1°, van het ontwerp van besluit) altijd het recht hebben hun eigen identificatienummer te gebruiken, ook al zijn zij in artikel 8 van dezelfde wet niet vermeld.
- De Commissie is van oordeel dat de vermelding van het identificatienummer van het Rijksregister, in antwoord op een mededeling waarbij dit nummer wordt opgegeven en uitgaande van een autoriteit die krachtens artikel 8 bevoegd is het te gebruiken, niet dient te worden beschouwd als een gebruik waarvoor een machtiging is vereist.

Ten slotte zou uit de tekst moeten blijken dat het gebruik van het nummer van het Rijksregister door de dienst "Kijk- en Luistergeld" beperkt blijft tot wat noodzakelijk is voor de uitvoering van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen waarmee deze dienst belast is.

Voor het Secretariaat,

De Voorzitter,

R. DEMOUSTIER

D. HOLSTERS